

Pensioenleeftijd **omlaag** en **vaste** banen voor jongeren!

De onvrede groeit. In de crisis ging het slecht met de gewone mensen. Elk jaar sloeg een gat in de koopkracht van werkenden, gepensioneerden en uitkeringsgerechtigden. Vaste banen verdwenen als sneeuw voor de zon, uitkeringen werden korter en minder, de pensioenleeftijd steeg, betaalbare huizen waren niet te krijgen, de zorg werd duurder en minder.

Nu na de crisis gaat het niet anders. Tegelijk stijgen de winsten van de bedrijven en een klein groepje superrijken harkt een steeds groter deel binnen van de rijkdom die wordt geproduceerd.

Als de gewone mensen een groter deel van de koek willen, dan zal daarvoor gevochten moeten worden: voor, tijdens en na een crisis.

Het 'normale' doorbreken

Dat is de normale gang van zaken in het kapitalisme. In een economie gebaseerd op het maken van winst, worden de rijken normaal gesproken rijker en de rest verarmt. Dat kan alleen doorbroken worden als de gewone mensen samen voor hun belangen opkomen.

Juist vanwege die onvrede groeide de druk van de leden op de vakbondstop om de vakbondsmacht nu eens werkelijk te ontplooien. De FNV begon begin dit jaar het FNV Offensief: voor meer koopkracht, voor vaste banen, tegen flexibilisering en tegen de afbraak van de pensioenen.

De FNV stelt – als het om pensioenen gaat – de volgende eisen: Bevriezing van de AOW-leeftijd op 66 jaar, het schrappen van de boete op eerder stoppen, indexatie voor elke generatie, een pensioen voor iedereen, óók flex en ZZP.

En richting regering, bedrijven en achterban zegt de FNV-top: verslechtingen zullen wij nooit accepteren.

Maar deze pensioeneisen zijn niet offensief – ze zijn defensief. Het is proberen te houden wat je hebt. Dat is beter dan verliezen wat je hebt, maar veel schiet je er niet mee op.

Wees onrealistisch, eis het onmogelijke

Che Guevara zei: "Wees realistisch, eis het onmogelijke." De eisen van gewone mensen worden altijd als onmogelijk en onrealistisch weg-

gezet. Realistisch is blijkbaar dat de rijken rijker worden, dat 1% net zoveel bezit als de rest, dat de rijken en de grote bedrijven geen belasting betalen en de gewone mensen steeds meer, dat de bedrijven mogen vervuilen en subsidies krijgen om schoon te worden en dat de gewone mensen dat moeten betalen.

De gele hesjes in Frankrijk halen nu die zogenaamd onmogelijke eisen binnen: het minimumloon met honderd euro omhoog, extra belasting op brandstof ingetrokken, geen belasting meer op overwerk, een eindejaarsuitkering.

Wees realistisch: de eis van pensioen op 60 jaar werd in Nederland meer honderd jaar geleden al gesteld in navolging van de Russische revolutie. Na de revolutie werd daar voor mannen het pensioen op 60 jaar ingevoerd en voor vrouwen op 55 jaar.

Als de gewone mensen het voor het vertellen krijgen, dan is het al het onmogelijke mogelijk. In de haven werd na de (onrealistische) staking van 1979 vervroegd uittreden op 62 jaar afgesproken - betaald door de bedrijven tegen 90% van het eindloon. In de jaren negentig werd dat weer weggepolderd, want in het kapitalisme is elke verworvenheid tijdelijk. Maar zo gek was die eis dus niet.

Verbind de eisen voor ouderen met de eisen voor jongeren

Wees realistisch: verbind de eisen voor de ouderen met de eisen voor de jongeren. Bij APMT1 is met de afschaffing van de jeugdlonen een goed voorbeeld gegeven. De vakbondsstrijd is een strijd die in het belang moet zijn van alle werkenden. Solidariteit kan alleen standhouden als voor de belangen van alle werkenden wordt opgekomen. Dat kan als strijd voor betere pensioenen wordt verbonden met de strijd voor vaste banen en gelijke lonen voor jongeren.

- **Pensioen op 60 jaar!**
- **Vaste banen!**
- **Koopkracht omhoog!**
- **Gelijk loon voor gelijk werk, afschaffing jeugdlonen en eideloze loonschalen!**